

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

verò vos etiam coram ipso caro omnis gloriatur nevt
 29 דלא נשתבחר כל בסר קדמוהו: 10 או אנתון דין
 a sapientia nobis est qui Christo in Iesu estis ex eo
 מנה אנתון בישוע משיחא הו דהוא לן חכמתא מן
 ut is scriptum est sicut & redemptio & sanctificatio & iustitia Deo
 אלהא ודריקותא וקרישנותא ופורקנא: 11 איך דכתיב דכטן
 gloriatur in Domino qui gloriatur
 דמשתבחר במריא נשתבחר:

caput
 קפלאון ב
 etiam grandiloquum per sermonem non ad vos veni cum fratres mei & ego
 1 ואנא אחי כד אתית לותכון לא כמללא דורכא אה
 iudicavi neque Dei arcanum annuntiaui vobis per sapientiam non
 לא בחכמתא סברתכון ארוה דאלהא: 2 ולא דנת
 Iesum nisi essem sciens qui aliquid quasi inter vos me ipsum
 נפשי ביתכון איך דכרם ידע אנא אלא אן לישוע
 multo cum timore & ego Crucifixum hunc etiam Christum
 משיחא אה לה כד זקיו: 3 ואנא כדהלתא סניאתא
 fuit non & prædicatio mea & sermo meus apud vos fui & cum tremore
 וברתיתא הוית לותכון: 4 ומלתי וכרוותתי לא הות
 Spiritus in demonstratione sed sapientie verborum in persuasione
 במפיסנותא דמלא דחכמתא אלא בתחויתא דרוחא
 hominis filiorum in sapientia fides vestra sit ut ne & virtutis
 ודחילא: 5 דלא תהוא הינותכון בחכמתא דבני נשא
 inter perfectos loquimur verò Sapientiam Dei in Virtute sed
 אלא בחילא דאלהא: 6 חכמתא דין ממללינן בנמריא
 mundi dominatorum non etiam seculi huius non sapientiam
 חכמתא לא דהנא עלמא אה לא דשליטנוהי דעלמא
 in arcano Dei Sapientiam loquimur sed qui evanescent huius
 הנא דמתבטלין 7 אלא ממללינן חכמתא דאלהא בארו
 ante ab Deus eam segregans fuerat & antè fuit que abscondita ea
 הי דמכסיה הות וקדם הוא פרישה: אלהא מן קדם
 nostram ad gloriam secula
 עלמא לשובחיה דילן:

29 Vt non gloriatur omnis
 caro in conspectu eius.
 30 Ex ipso autem vos estis
 in Christo Iesu, qui factus
 est nobis sapientia a Deo, &
 iustitia, & sanctificatio, & red-
 emptio:
 31 Vt, quemadmodum scri-
 ptum est, Qui gloriatur, in
 Domino gloriatur.

CAP. II.

1 Et ego cum venissem ad
 vos, fratres, veni non in su-
 blimitate sermonis, aut sa-
 pientie, annuntians vobis
 testimonium Christi.
 2 Non enim iudicavi me
 scire aliquid inter vos, nisi
 Iesum Christum, & huc cru-
 cifixum.
 3 Et ego in infirmitate & ti-
 more & tremore multo fui
 apud vos:
 4 Et scimo meum & prædica-
 tio mea, non in persuasibili-
 bus humanæ sapientie ver-
 bis, sed in ostensione Spiritus
 & virtutis:
 5 Vt fides vestra non sit in
 sapientia hominum, sed in
 virtute Dei.
 6 Sapientiam autem loquimur
 inter perfectos. Sapientiam
 verò non huius seculi, ne-
 que principum huius seculi,
 qui destruantur.
 7 Sed loquimur Dei sapien-
 tiam in mysterio, que absco-
 dita est, quam prædestinavit
 Deus ante secula in gloriam
 nostram,

29 ὅπως μὴ καυχῆσθεται πῶς σε ἔλεξε ὡς σοφὸς τῶ θεοῦ. 30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγένετο ἡμῶν ὡς σοφία ἀπὸ θεοῦ, καὶ ἰουστία καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις. 31 Ὡς, ὡς καὶ γεγραπτόν ἐστι, ὁ καυχῶμενος, ἐν κυρίῳ καυχῆται.

Κεφ. β.
 1 Καὶ ἐγὼ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἢ ἐν ὑψηλῇ λόγῳ ἢ σοφίᾳ, καὶ περὶ τῶν ὑμῶν τὴν μακρολογία τοῦ θεοῦ. 2 Ἐξ αὐτοῦ γὰρ ἐστέ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τὸ ἴδιον ἐστὶν ἡμῶν. 3 Ἐγὼ οὐκ ἔδοξα ἑαυτὸν εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τὸν αὐτὸν ἐσταυρωμένον. 4 Καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρέμει πολλῷ ἦν ἡ παρουσία μου ἐν ὑμῖν. 5 Ὡς ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει τοῦ θεοῦ. 6 Ὁ θεὸς δὲ ἀποκάλυψε ἡμῶν τὴν σοφίαν ἀπὸ θεοῦ, ἣν ἀποκάλυψε ἡμῶν τὴν σοφίαν ἀπὸ θεοῦ, ἣν ἀποκάλυψε ἡμῶν τὴν σοφίαν ἀπὸ θεοῦ, ἣν ἀποκάλυψε ἡμῶν τὴν σοφίαν ἀπὸ θεοῦ.

AAa

8 Quam nemo principum huius seculi cognouit. Si enim cognouissent, nunquam Dominum glorie crucifixissent.

9 Sed, sicut scriptum est, Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quae preparauit Deus ihs, qui diligunt illum.

10 Nobis autem reuelauit Deus per Spiritum suum. Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei.

11 Quis enim hominum scit quae sunt hominis, nisi Spiritus hominis, qui in ipso est? ita & quae Dei sunt, nemo cognouit, nisi Spiritus Dei.

12 Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed Spiritum qui ex Deo est: ut sciamus quae à Deo donata sunt nobis.

13 Quae & loquimur non in doctis humanae sapientiae verbis: sed in doctrina Spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes.

14 Animalis autem homo non percipit ea quae sunt Spiritus Dei. Stultitia enim est illi, & non potest intelligere: qui spiritualiter examinatur:

15 Spiritualis autem iudicat omnia: & ipse à nemine iudicatur.

16 Quis enim cognouit sensum Domini? aut quis instruxit eam? Nos autem sensum Christi habemus.

enim si cognouit non huius mundi dominatoribus ex uera quae
 ה' דודמן שלושנא דעלמא הנא לא ידעא אלו גיר
 sicut sed fuissent crucifigentes glorie Dominum nō eī cognouissent
 ידעיה לא למרה דתשבוחתא זקפין הו? אלא אק
 filij cor & in audiuit non & auris vidit non quod oculi uiderent
 ותנב דענא לא חות ואורנא לא שמעת ועל לבא דבר
 ipsum qui diligunt ihs Deus quod preparauit ascendit non hominibus
 נטא לא סלק מדס דטיב אלהא לאילין דרחמין לה:
 Pentecosten post primz in sabbatho uenit

דוד בשבטא קדמינא דבתר פנטיקוסטי

aliquid omne enim Spiritus per Spiritum suum Deus reuelauit uerò nobis
 ה' דין גילא אלהא כרוחה רוחא גיר כל מדס

hominis filius enim est quis Dei profunditates etiam scrutatur
 מינא אק עומקוהי דאלהא? אינא הו גיר בר נשא
 qui in ipso hominis filij Spiritus nisi hominis quae in illo quae
 דוד דבבר נשא אלא אן רוחא דבר אנשא דברה

Dei Spiritus nisi nouit non homo quae in Deo etiam sunt
 ומנא אן דבאלהא אנש לא ידע אלא אן רוחה דאלהא
 qui ex Spiritum sed accepimus mundi spiritum non autem nos
 תנודין לא הוה דוחא דעלמא נסכן אלא רוחא דמן

ipsa nobis data sunt Deo à quae dona ut sciamus Deo
 אלא דנדע דמוחבתא מן אלהא אתיחבי לן? אילין
 filiorum sapientiae uerborum per doctrinam non loquimur quae
 וילי סמללינן לא הוה ביולפנא דמלא דחכמתא דבני

comparamus spiritualia & spiritualibus Spiritus per doctrinam sed limbo
 נטאלא ביולפנא דרוחא ולרוחא דרוחנא מפתחין
 stultitia spiritualia recipit non est qui in anima enim hominis sunt
 מן נשא גיר דכנפש הו לא מקבל רוחנא שטיותא

Spiritualis diiudicatur q per Spiritu ut cognoscat potest nec ei quis
 גיר לה ולא משכח דנדע דברוח מתתדין? רוחנא
 enim quis diiudicatur nō homine ab & ipse diiudicat aliquid uerò
 וכל מדס דאן והו מן אנש לא מתתדין? מנו גיר

Christi mens uerò nobis ut instruat eum Domini mentem
 דר רענא דמרינא דילפויה לן דין רענא דמשיחא
 אילין

NOVUM
 TESTAMENTUM
 IV. A. 1.

8 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται
 9 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται
 10 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται
 11 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται
 12 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται
 13 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται
 14 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται
 15 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται
 16 ἡ δὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται οὐδὲ οὐκ ἐπίσταται